"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସଦା ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିଲେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ସହଜ ହୋଇଯିବ, ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇପାରିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସେବାଧାରୀ ଅଥବା ଗୋଲାମ କିଏ ?

ଉତ୍ତର:- ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଅଥବା ବିଜ୍ଞାନର ଉଦ୍‌ଭାବନ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଆବର୍ଜନା ସଫା ହେଉଛି । ଏମାନେ ତୁମର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସେବାଧାରୀ ଅଥବା ଗୋଲାମ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଧରଣୀକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସାରା ପ୍ରକୃତି ତୁମର ଅଧିକାରରେ ରହୁଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଛିଡ଼ା ତ' ହୋଇନାହାଁ, ତୁମେ ତ ବସିଛ ନା । ତୁମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ସେନା) କେତେ ଭଲ । ଏମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସେନା । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବାବା କେତେ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ କୁହାଯାଉଛି ଗୁପ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା, ଗୁପ୍ତ ମହାବୀର । ପାଞ୍ଚ ବିକାର ଉପରେ ତୁମେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ । ବାବା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେବା ପାଇଁ ଅଥବା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ସହଜ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ସେଠାରେ ଅଶାନ୍ତି, ଦୁଃଖ, ରୋଗର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ କରାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, କାମ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଜଗତଜିତ୍ ହେଉଛ ଏବଂ ଏହା ତ' ବହୁତ ସହଜ । ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସେନା ଅଟ । ଏହା ରାମ କିମ୍ବା କୃଷ୍ଣଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ରାମ କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ସେମାନେ ଯେଉଁ ରାମଙ୍କର ସେନା ଆଦି (ରାମାୟଣରେ) ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ସେସବୁ ଭୁଲ୍ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଗଟା ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ବିନାଶ । ଏହି କଳିଯୁଗ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗ ଅଟେ । ଏଠାରେ କେତେ ଲଢ଼େଇ-ଝଗଡ଼ା ମରାମରି ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏସବୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଦେଖ ତୁମେ କିପରି ନିଜର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ଏଥିରେ ତୁମେ କୌଣସି ହାତ ପାଦ ଇତ୍ୟାଦି ଚଳାଉ ନାହିଁ, କେବଳ ଦେହର ଅଭିମାନକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ ଘରେ ରହୁଛ ତେବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଏକଥା ମନେ ରଖ, ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଦେହ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗକୁ ଲିପ୍ ଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଚୁଟି ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ ନା । କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଚୁଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ବାବା କେତେ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସି ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପାଠ ପଢୁଛ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି — ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି — ହେ ପିଲେ, କାହିଁକି ନୁହେଁ । ତୁମେ କେବଳ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ଼ ଏବଂ ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପାପ କଟିଯିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ପବିତ୍ର ହେଲେ ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛୁ ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତୁମେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହା ଆମର ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଅଟେ । ତେବେ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ ତ' ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଥିବା ଏହି (ଦେବୀ-ଦେବତା) ଧର୍ମବାଲା ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗ ବାବା ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଦ୍ୱାପର-କଳିଯୁଗ ରାବଣର ହେଲା ସ୍ଥାପନା । ରାବଣର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । ତା'ର ମୁକୁଟ ଉପରେ ଗଧର ମୁଣ୍ଡ ରହିଛି । କାହିଁକି ନା ଏବେ ମନୁଷ୍ୟ ବିକାରୀ ଗଧ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ — ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ! ଏହା ହେଉଛି ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆରେ କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆର ଆରମ୍ଭରେ କେବଳ ୯ ଲକ୍ଷ ରହିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା । ସ୍ୱର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ତ ନିଶ୍ଚୟ ବାବା ହିଁ ଦେବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଆସିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି । ବୋମା ଆଦି ଏପରି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ଘରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଖଲାସ କରିଦେବେ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଘରେ ବସି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ କରିଦେବୁ । ଏହି ବୋମା ଇତ୍ୟାଦି ଘରେ ବସି ଏପରି ଛାଡ଼ିବେ ଯାହାକି ସମଗ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଶେଷ କରିଦେବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଘରେ ବସି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ସେମାନେ ବିଜ୍ଞାନର ବଳ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଖଲାସ କରିଦେବେ । ସେମାନେ ତୁମର ସେବାଧାରୀ, ତୁମର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆଦି ସମସ୍ତେ ତୁମର ଗୋଲାମ ହେଉଛନ୍ତି । ସମଗ୍ର ପ୍ରକୃତି ତୁମର ଗୋଲାମ ହୋଇଯାଉଛି

। ତେବେ ତୁମେ ଏବେ କେବଳ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଉଛ । ତେଣୁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି ପ୍ରିୟତମ ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ଏହି ଭାରତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିବାଳୟ ଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ରହିବେ, ଏଠାରେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ । ଏବେ ତୁମର ସ୍ମୃତି ଆସୁଛି — ବାସ୍ତବରେ ବାବା ଆମକୁ କହିଛନ୍ତି ଖରାପ ଶୁଣ ନାହିଁ ... ଖରାପ କଥା ଶୁଣିବା ଅନୁଚିତ୍ । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ କୁହ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ କେତେ ମଇଳା ହୋଇଗଲଣି । ତୁମ ପାଖରେ ତ' ଅସରନ୍ତି ଧନ ଥିଲା । ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲ । ଏବେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗ ବଦଳରେ ନର୍କର ମାଲିକ ହୋଇଯାଇଛ । ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ତୁମକୁ ମୁଁ ରୌରବ ନର୍କରୁ ବାହାର କରି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଛି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମେ କ'ଣ ମୋ କଥା ମାନିବ ନାହଁ ? ପରମାତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୁଅ ତେବେ କ'ଣ ହେବ ନାହିଁ?

ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିବାରେ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଆସିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶତକଡ଼ା ୧୦ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଲାଗୁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ପାପ କଟୁନାହିଁ । ନୂଆ-ନୂଆ ସନ୍ତାନ ତୁରନ୍ତ ଯୋଗୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ପାପ କଟିଯାଉଛି ଏବଂ ସେବା କରିବାରେ ଲାଗି ପଡୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ପାପ ଆତ୍ମାମାନେ ତ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଦୁଃଖଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମେ ଏବେ ଫୁଲ ଭଳି ହୋଇଯାଅ । ଦୈବୀ କୁଳରେ କଳଙ୍କ ଲଗାଅ ନାହିଁ । ତୁମେ ବିକାରୀ ହେବା କାରଣରୁ କେତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛ । ତେବେ ଏହିପରି ଡ୍ରାମାର ଖେଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ପବିତ୍ର ନ ହେଲେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବନାହିଁ । ଭାରତ ଦିନେ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ଏଠାରେ କୃଷ୍ଣପୁରୀ ଥିଲା, ଏବେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ଖୁସିରେ ବିକାରକୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ୍ । ବିଷ ପିଇବା (କାମ ବିକାରର ବଶୀଭୂତ) ତୁରନ୍ତ ଛାଡ଼ିଦେବା ଦରକାର । ବିଷ ପିଇ-ପିଇ ତୁମେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ଏହିପରି (ଦେବତା) ହେବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ — ଏମାନେ ଏହି ରାଜତ୍ୱ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ? ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା । ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ା ନା । ଯେପରି ବାରିଷ୍ଟରୀ ଯୋଗ, ସର୍ଜନ ଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । ସର୍ଜନ ସହିତ ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ଜନ ହେବ । ଏହା ପୁଣି ହେଉଛି ଭଗବାନୁବାଚ । ବାବା ଏହି ରଥରେ କିପରି ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ? କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ଏବେ ପତିତ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ପୁଣି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଇଏ ଆସିବେ । ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ପବିତ୍ର ହେଲେ ତୁମେ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ଅମରଲୋକ, ଦ୍ୱାପର କଳିଯୁଗ ହେଲା ମୃତ୍ୟୁଲୋକ । କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟାର ଗୋଟିଏ ତୋପ ଏପରି ଲାଗୁଛି ଯେ ଏକଦମ୍ ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ପଡ଼ିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ନର୍ଦ୍ଦମା ଅଟେ । ଏଠାରେ କୌଣସି ସୁଖ ନାହିଁ । ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର! ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଦେଖ କିପରି । ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ, ବାବା ତୁମକୁ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି ତଥାପି ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବିଷ ନିଶ୍ଚୟ ପିଇବୁ । ତେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପାଇବେ । ତୁମର ମାୟା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି ବହୁତ ଛି-ଛି (ନିକୃଷ୍ଟ) କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମକୁ କ'ଣ କେହି ଦେଖୁଛି କି ? କ୍ରୋଧ ଲୋଭ ତ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ (ଗୁପ୍ତ) ନୁହେଁ । କାମ ବିକାରରେ ଗୋପନୀୟତା ଥାଏ । କଳା ମୁହଁ କରିଥା'ନ୍ତି । କଳା ମୁହଁ କରି କରି ତୁମେ ଗୋରାରୁ ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଯାଇଛ ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ ତୁମ ପଛରେ ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଗଲା । ଏପରି ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ବଦଳାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଲାଜ ଲାଗୁ ନାହିଁ, ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେଉନାହିଁ ।

ଭଗବାନୁବାଚ — କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ଥିଲ, ସେ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମ ସହରକୁ ଚାଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କ'ଣ କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲରେ ମାଙ୍କଡମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଯିବି । ତୁମକୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେବା କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଗାୟନ ରହିଛି ଫାଦର ସୋଜ୍ ସନ୍ (ବାପା ପୁଅକୁ ଆଗକୁ ବଢାଏ) । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଯାଇ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ଏକଥା ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ ଯେ, ଆମେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛୁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଏବେ ୫ ବିକାର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା ମାର୍ଗ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛି, ପୁଣି ତୁମକୁ ନର୍କବାସୀ କିଏ କରୁଛି ? ରାବଣ । ଫରକ୍ ତ ଦେଖୁଛ ନା । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ତୁମେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଗୁରୁ କରି ଆସିଛ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ କିଛି ହେଲେ ମିଳିନାହିଁ । ଏହାଙ୍କୁ ସତଗୁରୁ କୁହାଯାଉଛି । ଶିଖ୍ ଲୋକମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା — ସତଗୁରୁ ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ । ତାଙ୍କୁ (ଶିବବାବାଙ୍କୁ) କେବେ କୌଣସି କାଳ ଖାଏ ନାହିଁ । ସେହି ସତଗୁରୁ ତ କାଳର କାଳ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାଳର ପଞ୍ଜା (ହାତମୁଠା)ରୁ ମୁକୁଳାଇବାକୁ ଆସିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣି କାଳ ଆସିବ ହିଁ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ଅମର ଲୋକ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ଅମରଲୋକ

ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମର ଲଢ଼େଇ ଦେଖ କିପରି ହେଉଛି । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼େଇ, ଝଗଡ଼ା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମର ପୁଣି ରାବଣ ୫ ବିକାର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି । ତୁମେ ତା' ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଅଟେ କାରଣ ଏଠାକୁ ତ ଗରିବମାନେ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ସାହୁକାରଙ୍କର ତ ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଧନର ନିଶାରେ ରହି ଅହଂକାରରେ ବୁଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏସବୁ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅଟେ ନା । ଏତେ ସବୁ ବୋମା ଆଦି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ କାମରେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । ପୂର୍ବରୁ ଲଢ଼େଇ ତୀର, ତରବାରୀ, ବନ୍ଧୁକ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିଲା । ଏବେ ବୋମା ଇତ୍ୟାଦି ଏପରି ଜିନିଷ ବାହାରିଛି ଯାହାକି ଘରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଖଲାସ କରିଦେବେ । ଏହି ଜିନିଷ ସବୁ ରଖିବା ପାଇଁ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବେ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି, ତୁମର ରାଜତନ୍ତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କେବେ ଲଢ଼େଇ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଉଛି — ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତା ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଲଢ଼େଇ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗର ଏବଂ ଅସୁରମାନେ କଳିଯୁଗର ଉଭୟେ କିପରି ମିଶିବେ ଯେ ଲଢ଼େଇ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଆମେ ୫ ବିକାର ସହିତ ଲଢ଼େଇ କରୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇ ପୁଣି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବୁ । ତେଣୁ ଉଠିବା ବସିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ କାହା କାହା ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ନାହିଁ । ଯଦି ଯୋଗବଳ ଥିବ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହେଲେ ଯାଇ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆକୁ ଆସିପାରିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନି (ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବା) କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଶଙ୍ଖ ଅଥବା ତୁରୀ ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ତ ଏହି ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହାହେଲା ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢ଼ା । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ପାଠପଢ଼ା । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ରାଜତନ୍ତ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ । ବେହଦର ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣୁଛ ଏବଂ ରାଜତନ୍ତ୍ର ନିଅ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ତୁମେ ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ସମଗ୍ର ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜର ଦୈବୀ କୁଳରେ କଳଙ୍କ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅନେକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ଅର୍ଥେ ସେବା କରି ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ଖରାପ କଥା ଶୁଣିବାର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କହିବାର ନାହିଁ । କଥାରେ ଅଛି ଖରାପ ଶୁଣନାହିଁ, ଖରାପ କୁହନାହିଁ ... ଦେହ-ଅଭିମାନର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କୌଣସି ଛି-ଛି (ନିକୃଷ୍ଟ) କାମ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅସାର ସଂସାର ଠାରୁ ଅନାସକ୍ତ ରହି ସଚ୍ଚା ରାଜଋଷୀ ହୁଅ ।

ରାଜଋଷୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ବୈରାଗୀ, ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସହିତ ଟିକିଏ ବି ଆସକ୍ତି ନଥିବ କାହିଁକି ନା ଜଣାଅଛି ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅସାର ସଂସାର ହିଁ ଅଟେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସାର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖ ନାହିଁ । ଏହି ଅସାର ସଂସାର ଭିତରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସାର ମିଳିଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ସେହି ସଂସାର ପ୍ରତି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବି ଆକର୍ଷଣ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କାହା ପ୍ରତି ବି ଆସକ୍ତି ବା ଆକର୍ଷଣ ନ ରହିବ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ରାଜଋଷି ବା ତପସ୍ୱୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମଧୁର ଏବଂ ଶୁଭଭାବନା ସମ୍ପନ୍ନ ବାଣୀକୁ ହିଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାଣୀ କୁହାଯିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****